

MEDDELELSE

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

1960

58. ARGANG

REDIGERT AV

DR. AGR. AASULV LØDDESØL

LILLEHAMMER TRYKKERI 1960

INNHOLD :

Sakfortegnelse.

	Side	
Brenntorvproduksjonen i 1960	183	
Dyrkingsmåter og dyrkingsomkostninger. Erfaringer vedrørende myrjord	72	
Fjellbeitene, plantesamfunn og beiteverdi	34	
Førmbrensel, Melding om prøveproduksjon av	109,	140
Gram, Ingeniør Thomas †	150	
Grøfteforsøk på myr, Nyere retningslinjer for	162	
Holmsen, Statsgeolog dr. Gunnar, 80 år	190	
Kjemiske jordanalyser. En orientering	188	
Kjemiske jordanalyser til orientering om gjødselbehovet	126	
Kurs i myrdyrking for fylkesagronomer i jord- og plantekultur ..	91	
Kvantærgelogisk landgeneralkart over Østerdalen	169	
Landbruksveka 1960	36	
Lundblad, Statsagronom Karl †	33	
Medlemmer i 1960, Nye	191	
Myrene, hva med? Aktuelle arbeidsoppgaver og muligheter	83	
Myrene i Nord-Norge og fremtidsmuligheter, Bruken av	153	
Myrene i Nærøy herred, Nord-Trøndelag fylke	170	
Myrene i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke	23	
Myrselskapets medlemmer, Til	92, 152,	192
Myrvannsjøen som innsjøtype	1	
Norges planter	64	
Ording, Ingeniør A., Nittedal, 80 år	92	
Representantmøte og årsmøte i Det norske myrselskap	61	
Skogreising og god jordbruksdrift på Vestlandet, Samordning av	93	
Statsbidrag for 1961, Forslag til budsjett og søknad om	65	
Torvbrenselproduksjonen i Danmark 1959	32	
Torvbrenselproduksjonen i Finnland	63	
Torvstrøpproduksjonen 1959	60	
Trøndelag Myrselskap 1959, Årsmelding fra	106	
Tørkeforsøk med strøtorv på Vikeid, Sortland herred, Nordland fylke, Melding om	12	
Verdensmesterskap i traktorpløying	152	
Vethe, Konsulent Knut, 70 år	125	
Vær og årsvekst ved Det norske myrselskaps forsøksstasjon på Mæresmyra for året 1959, Melding om	55	
Årsmelding og regnskap for 1959, Det norske myrselskaps	37	

Forfatterfortegnelse.

	Side
Elgmork, Kåre, dr. philos.	1
Hagerup, Hans, forsøksleder	55
Hornburg, Per, konsulent 12, 109, 140,	153
Hove, Peder, forskningsassistent	162
Lie, Ole, konsulent	72
Løddesøl, Aasulv, direktør, dr. 33, 37, 64, 83, 183,	190
Norang, Ola, driftsagronom	93
Selsjord, Ivar, forsøksassistent	34
Semb, Gunnar, forsøksleder	126, 188
Tomter, Anders, torvingeniør	150
Wirum, Ulf, kjemiker	106
Wold, Einar, sekretær 23, 60, 169,	170
Ødelien, M., professor	188

Artikler som ikke er merket er redaksjonelle.

MEDDELELSE

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 1.

Februar 1960

58. årgang.

Redigert av Aasulv Løddesøl.

MYRVANNSJØEN SOM INNSJØTYPE

Av dr. philos. Kåre Elgmork.)*

Innsjøene har vært forsøkt inndelt etter mange forskjellige kriterier, men mest vanlig brukt har vært en inndeling ut fra betrakninger over produksjons- og næringsforholdene. Den klassiske inndeling som ble stilt opp i 1920-årene, opererer med 3 hovedtyper: Den oligotrofe eller næringsfattige innsjøtype, den eutrofe eller næringsrike type, og den dystrofe type eller den humusholdige myrvannstypen. Dette skjemaet er blitt til som en syntese mellom de systemer som to av pionerene innen innsjøforskningen, svensken E. Naumann og tyskeren A. Thienemann hver for seg kom fram til.

Naumann la særlig vekt på planktonproduksjonen og mente at denne avspeilte næringssaltenes konsentrasjon, særlig da kvelstoff- og fosfor-forbindelsene. Han satte innsjøene opp i et inndelingskjema hvor han i den ene enden plaserte de brune humussjøene som ekstremt næringsfattige, og i den andre enden de meget næringsrike.

Thienemann (1921) baserte sin inndeling vesentlig på oksygenforholdene (surstofforholdene) under sommerstagnasjonen, og inndelte innsjøene i næringsrike og næringsfattige etter graden av oksygensinn i de dypere vannlag (hypolimnion). Men denne inndelingen gjaldt bare det Thienemann kalte klarvannsjøer, og som motpol til disse stilte han opp brunvannsjøene, eller den dystrofe sjøtype som han kalte det. Dette inndelingsskjemaet med 3 hovedtyper har vært i stadig bruk fram til i dag, og i litteraturen treffer man stadig på navnet på de 3 typer innsjøer.

I det følgende skal vi spesielt ta for oss den såkalt dystrofe sjøtype. Først skal vi se på de egenskaper som karakteriserer den typiske dystrofi etter den klassiske definisjon som vesentlig ble grunnlagt på Naumanns studier i de næringsfattige og kalkfattige humussjøer i

*.) Holdt som prøveforelesning for doktorgraden ved Universitetet i Oslo den 2. april 1959. (Oppgitt emne: Om egenskapene hos den såkalt dystrofe sjøtype, særlig med henblikk på typens avgrensning.)